

Święta Kinga 1234-1292

Ula Sobolak

Krótką historia Św. Kingi

Święta Kinga pochodziła z rodziny wielodzietnej. W 1239 przybyła jako pięcioletnie dziecko do Polski. W Wojniczu królewna została ze względów politycznych zaręczona z księciem sandomierskim Bolesławem Wstydliwym, a następnie mając 12 lat, jemu poślubiona. Podobno przyniosła mu w posagu 40 tysięcy grzywien, a według podania również sól węgierską, którą zaczęto wówczas w Bochni i Wieliczce wydobywać na większą skalę. W uznaniu jej wkładu w dobro księstwa i kościoła Bolesław za radą biskupa nadał przywilej własności Ziemi Sądeckiej dla swojej małżonki. Przełomowym momentem w jej życiu była śmierć 7 grudnia 1279 w Krakowie jej męża księcia Bolesława, kiedy to podjęła jako wdowa decyzję wstąpienia do zakonu klarysek. We wrześniu 1291 zapadła na poważną, śmiertelną chorobę, w wyniku której 24 lipca 1292 zmarła. Została pochowana po paru dniach pod posadzką klasztornej kaplicy. Obecnie jej relikwie spoczywają w specjalnej trumience na ołtarzu, na którym umieszczono jej XV-wieczną połączoną figurę.

Legęda o Św. Kindze

Dawno temu, kiedy władcą ziemi krakowskiej i sandomierskiej został Bolesław Wstydlivy, po całej Europie rozjechali się posłowie, szukając dla księcia dobrej żony. Zgodę na małżeństwo wyraziła królowna węgierska Kinga. Przed ślubem z Bolesławem poprosiła swego ojca, aby w wianie nie dawano jej ani złota, ani kamieni szlachetnych. Uważała, że to nie przynosi ludziom szczęścia, a poza tym uważała Polskę za bogaty kraj. Pragnęła za to otrzymać sól, którą mogłaby dać swoim przyszłym poddanym. Król Węgier spełnił jej prośbę i podarował jej najwspanialszą kopalnię soli w kraju. Kinga była niezwykle wdzięczna ojcu za ten wspaniały dar. Udała się do kopalni i wrzuciła do szybu swój zaręczynowy pierścień. Później wyruszyła w długą drogę do kraju swego przyszłego męża. Wzięła ze sobą cały orszak, w tym węgierskich górników. Bolesław powitał Kingę chlebem i solą i wyprawiono huczne wesele. Małżonkowie żyli zgodnie i szczęśliwie. Wkrótce Kinga stwierdziła, że nadszedł czas, aby odszukać jej wiano. Poleciała więc górnikom, aby zaczęli szukać soli. Po niedługich poszukiwaniach znaleziono ją w małej wiosce nieopodal Krakowa, zwanej Wieliczką. W pierwszej bryle soli ukryty był zaręczynowy pierścień Kingi. Szczęśliwa królowna rozpoznała go i dziękowała Bogu, że w jej nowej ojczyźnie udało się odnaleźć tak drogocenny skarb, jakim jest sól. Kinga długo i mądrze panowała wraz ze swym mężem, a po latach za jej zasługi dla Polski, ogłoszono ją świętą.

Św. Kinga w sztuce

Ciekawostki

- ❖ Do najcenniejszych pamiątek pozostawionych przez świętą zalicza się:
 - pierścień zaręczynowy Kingi w ametystowym oczku z postaciami narzeczonych
 - krzyż sporządzony z małżeńskich, książęcych diademów ze złota, pereł i kamieni szlachetnych
 - medalion z krucyfiksem i portretem kobiety
 - pieczęć klasztorną z kryształu górskiego
 - łyżeczkę ze srebrną rękojeścią
- ❖ Za sprawą Kingi na ołtarze wpływały liczne cuda i łaski. W tym celu sporządzono spis rozmaitych przypadków łask, spadających na wiernych dzięki jej osobie. Spisano m.in. zeznania świadków, których było prawie stu. To jednak nie wystarczało i sprawa została podjęta następnie za panowania Jana III Sobieskiego, którego wstawiennictwo uruchomiło proces ponownie, tym razem z właściwym rezultatem, została bowiem błogosławioną.
- ❖ Została kanonizowana 16 czerwca 1999 roku przez Jana Pawła II podczas jego pielgrzymki do Polski.
- ❖ Była niezwykle wrażliwa na krzywdy ludzi – jej wiano nie zawierało złota i innych kosztowności, ponieważ prosiła o to swego ojca, mówiąc, że są to rzeczy okupione ludzką krzywdą, potem i krwią.

Bibliografia

- <https://zyciorysy.info/sw-kinga/>
- https://pl.wikipedia.org/wiki/%C5%9Awi%C4%99ta_Kinga
- <https://www.bajkowyzakatek.eu/2010/06/polskie-legendy-wiano-swietej-kingi.html>